

de ærede Medlemmer, der paastaar dette, vise, hvorledes jeg paa blot et eneste Punkt i min Tale er afveget fra dette ene at begrunde, hvorfor jeg er gaaet med til en Række af de Ændringsforslag, der hører til Kompromisset, og hvorfor jeg har undladt at gaa med til andre. Jeg maa paa det bestemtteste tilbagevise den: jeg kalder det Insinuation, der her er rettet imod mig.

Dernæst er det sagt, at jeg om Bestemmelsen om Maksimalrenten har udtalt, at den er betydningsløs. Jeg tror, at der her foreligger et Misbrug af mine Ord. Jeg har henvist til, hvad der er fremkommet i Bladene, af hvilke et enkelt, saa vidt jeg husker et Regeringen nær staaende Blad, i sin Handelstidende har omtalt, at det bedste, man maaske kunde sige om Ændringsforslaget om Maksimalrenten, var, at det vilde blive betydningsløst. Jeg har sluttet mig til denne Udtalelse paa den Maade, at jeg har sagt, at Forslagets Betydning ligger herinde, hvis vi ved Hjælp af det kan berolige de for Sparekasserne interesserede Medlemmer saaledes, at de tør gaa med til Stempelfrihed, men at det bedste, man vil kunne sige om Bestemmelsen, hvis den bliver til Lov, er, at den ikke ude i det praktiske Liv vil lade sig mærke, det vil sige, at den lader Handlefriheden med Hensyn til Indlaansrente have saa meget Spillerum, som den nødvendigvis bør have.

Man har endvidere bebrejdet mig, at jeg ved Indledningen af min Omtale af denne Sag har sagt, at jeg var uinteresseret. Dette Udtryk har jeg imidlertid anvendt i den Forbindelse, at man fra visse Sider har betegnet mig som udpræget Bankmand. Det vil maaske interessere at høre, at man omkring i min Bekendtskabskreds omvendt har sagt, at jeg er sparekasseinteresseret. Jeg har derfor ønsket her paa rette Tid og rette Sted at betone, at jeg ikke har Forbindelse til nogen af Siderne, men staar fuldstændig uinteresseret.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) fremhævede, at en herværende Bankdirektør sad i Bestyrelsen for en meget stor Række Aktieselskaber, og at dette gav Anledning til, at de paagældende Aktieselskaber ikke kunde have eller faa Forbindelse med andre Banker. Maa jeg henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at det, om det paagældende Aktieselskab kan faa Forbindelse med andre Banker eller ikke, selvfølgelig ikke afhænger af, om en af Bestyrelsespladserne er besat med en Bankdirektør, men sim-

pelthen afhænger af Gældsforholdet. Hvis et Aktieselskab er i saa dyb Gæld til en enkelt Bank, at denne kan have afgørende Indflydelse paa dets Handlemaade, kan Banken selvfølgelig forlange og gennemføre, at Selskabet ikke maa have andre Bankforbindelser. I denne Forbindelse er det ganske ligegyldigt, om Direktøren sidder i Aktieselskabets Bestyrelse eller ikke. Paa dette Omraade slutter jeg mig i eet og alt til, hvad der er anført af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Jeg glædede mig over den Klarhed, hvormed han klarlagde, at det har sin store Betydning i mange praktiske Handelsforhold, at den financierende Bank er repræsenteret i Bestyrelsen, saa at der kan tages hurtige Beslutninger. I denne Forbindelse vil jeg gerne endnu en Gang spørge det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) om, hvad det er, der i sin Tid er sket i Detailhandlerbanken, som kan støtte hans Kælebarn, Ændringsforslag Nr. 7. Jeg kan selvfølgelig tage fejl, men jeg har ikke mig bevidst i Udvalget hørt nogen anden Begrundelse for Ændringsforslag Nr. 7 end denne dunkle Hentydning til Detailhandlerbanken. Den er, synes jeg, for dunkel, og jeg beder det ærede Medlem om at bringe den frem her i Dagens Lys, saa at vi ikke tilvejebringer en Lovbestemmelse, der, saaledes som vist af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, kan komme til at virke højst uheldigt paa Forretningsforholdene her i Landet, uden at vi virkelig faar en naturlig og god Begrundelse derfor. Jeg beder altsaa indtrængende om, at vi maa høre, hvad det er, der i sin Tid er sket i Detailhandlerbanken.

Det ærede Medlem fra Saksjøbing og det ærede Medlem fra Næstved var skønt enige om at bebrejde mig, at jeg i Gaar havde talt saa længe, og at jeg, et menigt Udvalgsmedlem, havde udtalt mig udførligt om de enkelte Ændringsforslag. Ja, hvorledes man skal optræde i en saadan Sag, afhænger selvfølgelig af hver enkelt Smag. Nogle Medlemmer føler det som deres Opgave her i Tinget kun at tale, naar der foreligger noget, der interesserer alle Medlemmerne, helst noget, der smager af Politik. Andre betragter det som deres Opgave at tale, ogsaa naar en Sag skal belyses, selv om den maaske er højst ubehagelig at tale om. Hvis nogen tror, at det har været mig en Fornøjelse at tale i 45—55 Minutter om et Tema, som nødvendigvis maatte kede mange af de Med-